

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

Найбільш доцільним в оптимізації процесу спілкування є застосування особистісно-орієнтованого підходу в родинну взаємодію. Впровадження основних ідей та принципів такого підходу в родинне спілкування гармонізує сімейні стосунки, обумовлює вибір батьками психологічно оптимального спілкування та формує культуру спілкування.

Проведене нами дослідження свідчить про низький рівень культури спілкування в сім'ї. Зокрема:

– високий рівень культури спілкування було виявлено лише у 4% дітей. Характеризується ґрунтовними знаннями правил етикету в спілкуванні; умінням адекватно оцінювати ситуації спілкування і поведінку його учасників, попереджувати та вирішувати конфліктні ситуації у разі їх виникнення, розуміти вербальні і невербальні засоби спілкування; умінням самостійно встановлювати контакт, чітко висловлювати свої думки, розумінням партнерів по спілкуванню, комунікабельністю.

– середній рівень – виявлено у 34% дітей. Діти спілкуються з батьками, дотримуючись незначної емоційної дистанції. Даний рівень характеризується умінням оцінювати спілкування та поведінку його учасників залежно від ситуації і бажань, попередженням та вирішенням конфліктних ситуацій, після нагадування дорослого, ситуативним розумінням засобів спілкування; уміння установити контакт, ініціювати і підтримати бесіду з допомогою інших, недостатньою чіткістю висловлювань.

– низький рівень культури спілкування дітей старшого дошкільного віку з батьками виявлено у 62% дітей. Для дітей даного рівня характерним є невміння висловлювати свої думки і бажання; поверхові знання правил етикету в спілкуванні; діти не вміють оцінювати спілкування та поведінку його учасників; ініціюють виникнення конфліктних ситуацій; не розуміють засоби спілкування.

Отримані дані і зумовили розроблення методики цілеспрямованого формування культури спілкування у сім'ї.

На формувальному етапі нашого дослідження ми розробили та апробували на практиці різні методичні прийоми, спрямовані на підвищення ефективності спілкування дітей з батьками. В процесі експериментального дослідження ми намагались виявити найбільш оптимальні умови організації дитячо-батьківського спілкування; навчити дітей культурі поведінки та висловленню власних думок; показати батькам, яке велике виховне значення здійснює на дитину правильно організоване повсякденне спілкування; сприяти покращенню процесу взаємодії між дітьми і батьками; ознайомити батьків з умовами успішного виховання в сім'ї. Для цього нами була розроблена спеціальна робота з дітьми та їх батьками.

Система корекційної роботи з формування у дітей культури спілкування з батьками включала такі форми роботи, як читання творів В. Сухомлинського морального спрямування та проводилась бесіда за змістом; розігрування педагогічних ситуацій; в повсякденному житті ми використовували дидактичні ігри, спрямовані на розвиток взаємин між дітьми, між дітьми та дорослими. Також нами був розроблений і проведений тренінг на налагодження взаємин у сім'ї та виховання культури спілкування між її членами.

Розроблена нами система корекційної роботи з батьками включала декілька форм роботи: проведення тренінгу, у ході якого батькам пропонувались різні вправи. Вправи мали різноманітний характер, але всі вони були об'єднані спільною метою: викликати у батьків позитивні емоції, бажання співпрацювати, вчитись розуміти і підтримувати власних дітей, розуміти їх настрої. Також нами був проведений диспут на тему: «Посієш звичку – пожнеш характер». У ході проведення диспуту разом з батьками були складені десять «Золотих правил» виховання щасливих дітей. Наступним етапом нашої роботи було проведення такої форми роботи як актуалізація проблеми «Складний епізод». Предметом нашого обговорення були складні ситуації спілкування батьків з дитиною. Йшлося не про якості або властивості дитини, взяті окремо, а про конкретну ситуацію, в якій ця якість виявилася або проявляється. Останньою формою роботи з батьками було спільне складання пам'ятки.

Отже, батьки досить мало часу приділяють спілкуванню з дітьми. В свою чергу, діти не виявлять бажання спілкуватися з батьками, тому що вони постійно обговорюють і критикують їх поведінку. У результаті такого спілкування дитина не засвоює на належному рівні правила і норми спілкування, тобто не оволодіває культурою спілкування. Тому батьки повинні навчитися приймати свою дитину і розуміти її, а спілкування повинне будуватись на взаємоповазі та взаєморозумінні, з дотриманням правил і норм культури спілкування.

Список використаних джерел

1. Гуманістичне виховання дітей дошкільного віку в контексті інноваційної педагогічної діяльності: [монографія / За наук. ред. Т. І. Поніманської, І. М. Дичківської]. – Рівне: Волинські обереги, 2012. – 208 с.
2. Дуткевич Т.В. Дитяча психологія. Навч. посіб. – К.: Центр навчальної літератури, 2012. – 424с.
3. Лисина М.И. Проблемы онтогенеза общения. – М.: Педагогика, 1986. – 144 с.

РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА

Кир'янова М.Я., студент

Колупаєва Т.Є., кандидат педагогічних наук, професор

Рівненський державний гуманітарний університет

У даній статті аналізується роль вчителя початкової школи у становленні молодшого школяра. У різних аспектах розглядається педагогічна діяльність вчителя початкових класів.

Актуальність проблеми. Останніми роками зросла увага до ролі вчителя початкової школи, який впливає на становлення молодшого школяра.

Праця педагога - одна з найважливіших, але водночас найскладніших. Тому людина, що прагне стати вчителем, повинна чітко усвідомити, які вимоги перед нею постануть, і не лише набувати професійних знань, а й виховувати власний характер, інтелектуально й емоційно розвиватися.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженню проблеми ролі вчителя початкової школи у становленні молодшого школяра присвячені роботи багатьох науковців, педагогів, психологів, дидактів. Зокрема, К.Д.Ушинський розробляв загальні вимоги до педагогічної підготовки вчителів початкових класів; В.О.Сухомлинський, Ш.О.Амонашвілі, І.Д.Бех, О.Я.Савченко та багато інших займалися питанням етичного впливу

вчителя на молодшого школяра; І.О.Трухін, В.О.Однолюк торкалися проблем формування особистісних рис педагога як вихователя. Однак, незважаючи на публікації цих та багатьох інших вчених, проблема залишається актуальною.

Мета статті - визначити актуальність та теоретично обґрунтувати роль вчителя початкової школи у становленні молодшого школяра.

Виклад основного матеріалу. Педагог, учитель, вихователь – довірена особа суспільства, якій вона віряє найдорожче і найцінніше – дітей, свою надію, своє майбутнє. Доля дітей в руках педагога, в його золотому серці, він має бути джерелом радісного пізнавального і морального зростання своїх вихованців. Жодна інша професія не ставить таких вимог до людини. Педагог зобов'язаний бути яскравою, неповторною особистістю, носієм загальнолюдських цінностей, глибоких і різноманітних знань, високої культури.

Молодший шкільний вік - це період активного інформаційного накопичення знань, засвоєння соціального досвіду. Дитина, яка пішла в школу, володіє суб'єктивно й об'єктивною готовністю до навчально-пізнавальної активності. Об'єктивно вона має необхідний рівень психічного розвитку. Достатньо тривала і стійка в порівнянні з дошкільним віком її увага. Легко учень може запам'ятати те, що його вражає або цікавить. Дитина може зв'язно викладати свої думки, здатна до елементарних розумових операцій – порівняння, узагальнення, висновків. Вона має деякий досвід управління власними почуттями та емоціями[2,с.115].

Особливу роль у житті молодшого школяра відіграє вчитель, який стає центром його життя. Характер взаємин з учителем позначається на настрої дитини, зумовлює виникнення її позитивно чи негативно забарвлених емоційних переживань, що, зрештою, й визначає особливості ставлення школяра до учбової діяльності.

Учитель початкових класів, працюючи впродовж чотирьох років із одним контингентом учнів, покликаний створювати педагогічні умови, за яких розкривається позитивний потенціал навчання, виховання і розвитку особистості. Початкова школа, зберігаючи наступність із дошкільним періодом дитинства, має забезпечувати перспективне становлення дитячої особистості, її інтелектуальний, фізичний і соціальний розвиток в умовах масової класно-урочної системи.

Учителю необхідно зробити актуальною сферу навчання дітей, використовуючи при цьому різні методи, при яких потяг до пізнання та сприймання навчального матеріалу стане постійним та домінуючим. Це потребує творчого підходу з боку як дітей, так і дорослих. При цьому розвиваються не тільки виконавчі здібності: пам'ять, увага, вміння репродуктивного характеру, а й творчі: кмітливість, вміння порівнювати та аналізувати, комбінувати, знаходити зв'язки та залежності, закономірності[1,с.89].

Перший шкільний вчитель покликаний забезпечити високу якість початкової освіти і тим самим закласти основи для подальшої освіти підростаючого покоління. Він не тільки навчає азам предметних знань, навчальним та предметним умінням, але й здійснює всебічне формування і розвиток особистості учнів. Тому від вчителя початкових класів потрібно, щоб він був і компетентним професіоналом, і багатогранною особистістю, яка служила б еталоном і прикладом для дітей.

Особистісно орієнтоване навчання і виховання молодших школярів можливе лише за умови сформованості у сучасного вчителя високого рівня педагогічної культури і її базової складової — педагогічної етики. Остання відображає специфіку функціонування моралі в умовах цілісного педагогічного процесу, визначає моральні норми поведінки вчителя, що у практиці впливає на характер його взаємодії з усіма учасниками навчально-виховного процесу.

В основі етики вчителя лежать гуманістичні цінності: любов до людей, доброта, довіра, розуміння позиції іншого, прагнення до саморозвитку і самоактуалізації, відкритість до нового досвіду тощо. Гуманістична природа педагогічної етики має значення для правильної постановки вчителем цілей, завдань, вибір форм і методів навчання, допомагає відшукати "правильну лінію у кожній унікальній ситуації діяльності". Дотримання норм педагогічної етики, виявлення педагогом відповідальності, доброзичливості, культури спілкування, такту та інших змістових компонентів етики детермінують його професійну поведінку, надають їй цілісності і виваженості. [4,с.6]

Молодший шкільний вік характеризується насамперед підвищеною чутливістю до наслідування, сензитивністю у формуванні позитивних рис та якостей, а тому ми вважаємо, що поряд із впливом соціальних факторів на виховання дітей важливо врахувати особистий приклад педагога-вихователя.

Вчителю випала особлива честь бути своєрідним "акумулятором" суспільного досвіду, який школярі засвоюють шляхом наслідування та усвідомлення. Ось чому педагог зобов'язаний бути розвиненою, толерантною, всезнаючою, вихованою та культурною особистістю. Учні початкових класів влучно помічають кожен позитивний рис свого наставника: справедливість, чесність, ерудованість, тонке почуття гумору і бажають його наслідувати[3,с.22].

Сучасний вчитель початкової школи є одночасно викладачем, вихователем, організатором діяльності дітей, активним учасником спілкування з учнями та їх батьками, дослідником педагогічного процесу, консультантом, просвітителем і громадським діячем. Він постійно підвищує рівень свого професіоналізму та педагогічної майстерності, веде творчий пошук нового. Функції професійної діяльності вчителя молодших школярів навіть ширші, ніж у вчителя-предметника, тому що він завжди працює класним керівником і викладає більше число різнопрофільних навчальних дисциплін. Перераховані функції реалізуються у структурі педагогічної діяльності - у навчанні, вихованні, спілкуванні, в саморозкритті особистості вчителя, його професійному зростанні.

Інтенсивний розвиток початкової освіти, різноманіття альтернативних програм, кардинальні зміни процесуальної сторони навчання витіснило на перший план проблему якісної зміни особистості вчителя, його ролі і діяльності в навчальному процесі. Майбутній вчитель є реалізатором державної політики щодо розвитку і формування молодого покоління. Від його підготовки залежить якість професійної діяльності, а це не що інше як кінцевий результат формування і розвитку особистості майбутнього покоління, тому на сучасному етапі розвитку національної системи педагогічної освіти зростають вимоги до підготовки вчителя.

Висновки. Тисячі професій народжуються і вмирають. Та серед вічних професій учительська посідає особливе місце: вона початок усіх професій. Змінюються умови й засоби виховання, та незмінним залишається

головне призначення вчителя – навчити людину бути Людиною. У наш час особистість вчителя дуже важко недооцінити. Вчитель супроводжує людину упродовж певних років її життя, допомагає зрозуміти та усвідомити споконвічні життєві цінності та знайти і вибрати вірний шлях у житті.

Отже, головне завдання вчителя початкових класів в сучасних умовах – допомагати учню в його самовизначенні у житті. Вчитель початкових класів повинен бути особистістю, яка відповідає ідеалу, який чекає від нього учень, тобто мати певні моральні якості, а з іншого боку, він повинен мати професійні якості, бути педагогічно компетентним, щоб впливати на розвиток учнів. Для цього він повинен постійно навчатися, займатися самоосвітою та самореалізацією в педагогічній діяльності.

Список використаних джерел

- 1.Вавилов Ю. Специфика профессии учителя начальных классов/Ю.Вавилов//Начальная школа.-2002.-№8.-С.87-93.
- 2.Вікова та педагогічна психологія: Навч. посіб./ О.В.Скрипченко, Л.В.Долинська, З.В.Огороднійчук та ін. - К.:
- 3.Трубайчук Л.В. Портрет учителя начальных классов /Л.В. Трубайчук// Начальная школа.-2006.-№6.-С.20-24.
- 4.Хоружа Л. Молодший школяр як суб'єкт етичного впливу вчителя /Л.Хоружа//Початкова школа.-2004.-№1.-С.5-9.

ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Ключук А.І., студент

Янцур М.С., кандидат педагогічних наук, професор

Трофімчук В.М., кандидат педагогічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

В умовах реалізації нової освітньої парадигми, в перспективі входження України в Європейський освітній простір, виникає необхідність пошуку шляхів розвитку творчої особистості, конкурентоспроможної в будь-якій галузі діяльності, яка здатна адекватно сприймати інноваційні процеси в суспільстві, генерувати власні ідеї. Перехід України до ринкових відносин супроводжується інтенсифікацією підприємництва, конкуренції, зростанням вимог до рівня професійної підготовки та мобільності кадрів, сформованістю відповідної системи цінностей, знань та умінь, ініціативності, здібностями брати на себе відповідальність, тощо. Успішне вирішення цих завдань залежить, в першу чергу, від ефективності профорієнтаційної роботи як однієї з головних умов активного професійного самовизначення та трудового становлення особистості.

У психології та педагогіці професійне самовизначення розглядається як процес розвитку особистості в обраній професійній діяльності, що охоплює значний період її життєвого та трудового шляху [6]. Як складне структурне утворення особистості, професійне самовизначення відображає погляд людини на світ професій або на конкретну професію, її можливості в оточуючому середовищі, а також власні наміри щодо самореалізації в рамках певної трудової діяльності. Вирішальним у професійному самовизначенні кожного з учнів є вміння пошуку і обробки інформації про професії в період отримання молодого людиною загальної середньої освіти.

Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти окреслює визначені державою вимоги до освіченості учнів та випускників основної школи. Так, освітня галузь "Технологія" спрямована на необхідність переорієнтації та оновлення звичної системи трудового навчання учнів загальноосвітніх шкіл. Відповідно до оновленого державного стандарту, одним із основних компонентів освітньої галузі "Технологія" є технологічний, провідне місце в якому займає навчальний предмет "Трудове навчання", який повинен забезпечити ознайомлення учнів з основними технологічними операціями, формувати в них якості особистості, необхідні для майбутньої трудової діяльності в різних сферах виробництва на основі діяльнісного і компетентнісного підходів та сприяти професійному самовизначенню випускника [1].

Професійне самовизначення спрямоване на самостійний пошук інформації. Основною проблемою, яка виникає у процесі професійного самовизначення, є протиріччя між потребою суспільства в кадрах і реальними професійними планами молоді та потребою в самореалізації особистості в профорієнтаційному плані. Головну роль у професійному самовизначенні відіграють суб'єктивні критерії, показники та оцінки, які часто не відображають об'єктивну ситуацію вибору. За основу професійного самовизначення виступає процес набуття людиною знань про професії, самопізнання та самооцінка індивідуальних особливостей, зіставлення знань про себе та про професійну діяльність [2]. Значення адекватної інформації про професії об'єктивно зростає у зв'язку з докорінними змінами в змісті більшості професій, удосконаленням знарядь праці, введенням елементів підприємницької діяльності та інформаційного забезпечення технологічних процесів. З цього випливає, що розвиток творчої, всебічнорозвиненої особистості неможливий без оволодіння учнями основної школи вміннями збору та аналізу інформації про професії в процесі трудової підготовки, якими вони у майбутньому захочуть оволодіти. Ефективність даного процесу в значній мірі забезпечується можливістю своєчасного отримання молодого людиною адекватної та достовірної інформації про професії суспільного виробництва, в яких вона зацікавлена [3].

Над проблемою формування профорієнтаційних вмінь збору та аналізу інформації про професії учнями основної школи, в тому числі і в процесі трудової підготовки, займалися вчені, які присвятили свої наукові праці професійному самовизначенню учнівської молоді, оскільки кожна дитина повинна знати професію, яку для себе вибирає, вміти збирати інформацію про дану професію, аналізувати її. Теоретичні аспекти формування таких вмінь знайшли відображення у працях О.І. Вітківської, М.М. Захарова, Є.О. Клімова, І.Ф. Кравченко, О.М. Павелківа, О.Ф. Пилипчука, В.Д. Симоненка, І.П. Страхонюка, М.П. Тименка, Б.О. Федоришина, С.М. Чистякової, М.С. Янцура та інших видатних вчених, які порушують питання про необхідність формування у сучасних школярів вмінь самостійного пошуку та аналізу знань про різні види професійної діяльності, де одним з дійових засобів отримання інформації про сучасні професії є професіографія.

У педагогічній теорії та практиці накопичено значний досвід використання засобів професіографії у професійному самовизначенні молоді. У наукових працях Б.Г. Ананьєва, М.О. Бернштейна, О.Б. Боровського,

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ	7
(на примере истории педагогики)	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ»	15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ.....	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США	29
Василіук В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАНЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА»	51
Глінчук Ю.О. ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жакун О. Л., Галагук Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДВІ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галагук Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ “ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ”	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ	139
Ободяньський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ	141
Окіс Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ “МЕТАЛООБРОБКА” З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА»	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPNI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я»	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСУНКОВ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ	203
Джеджеря О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	213